

Bạn Có Bao Giờ Nhật Nắng Chưa

Bạn có bao giờ nhật nắng chưa?
Hôm nào mình nhật nhé, sau mưa.
Đừng than: nắng chẳng là viên ngọc,
Nhưng nhớ: nắng là bạn của thơ!

Bạn ạ, có chiều tôi ngó nắng
Nắng tàn nắng tạ ngọn cây palm
Trời ơi sao nắng vàng chi thế,
Chắc nắng muốn lòng ai cũng tham?

Bạn ạ, có đêm tôi nhớ nắng
Bật đèn thấy nắng rất cô đơn,
Trong khi tôi đắp mền chăn ấm
Ánh điện khuya thường rất héo hon!

Bạn ạ, có mai tôi đứng đợi
chuyến xe bus tới để đi xa.
Hình như xa lắm đang tai nạn?
Xe kẹt, người ta đang ới a!

Nắng chóa ánh đèn xe Cảnh Sát,
Nắng soi cái bóng kẻ qua đường.
Những hàng sơn vạch buồn chi lạ.
Tôi trễ giờ rồi, nắng chẳng thương!

Tôi nói bâng quơ về cái nắng,
Làm thơ bạn thấy, đọc cho vui
Nhiều khi tôi biết thơ tôi đó
chỉ để trên bàn cho nắng soi...

*Tôi đã in thơ ngàn cuốn sách
Tôi đã hôn thơ không một lần
Nào ai nâng cuốn thơ lên đọc
Ai thấy môi mình âm ỉm không?*

Trần Vấn Lệ